

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVE

Tržaška cesta 21, 1000 Ljubljana

T: 01 478 83 99
F: 01 478 83 31
E: gp.mnz@gov.si
www.mnz.gov.si

Urad Vlade RS za komuniciranje
gp.ukom@gov.si

Številka: 010-162/2013/4
Datum: 30. 8. 2013

Zadeva: Predlagam. vladi predlog št. 4464-161: Podaljšanje delovnika in njegova raztegnitev – dopolnitev odgovora
Zveza: Vaš dopis številka: 092-161/2013/5 z dne 7. 8. 2013

V zvezi s posredovanim predlogom št. 4464-161 glede podaljšanja dnevne delovne obveznosti do 18.00 ure za vse zaposlene v javnem sektorju, kjer imajo dnevno opravka s prebivalstvom, in podaljšanja delovnega tedna na šest delovnih dni, vam posredujemo naslednjo dopolnitev odgovora:

Uvodoma pojasnjujemo, da v okvir pristojnosti Ministrstva za notranje zadeve ne sodi urejanje delovnega časa v celotnem javnem sektorju, ki obsega državne organe, uprave samoupravnih lokalnih skupnosti, javne agencije, javne sklade, javne zavode in javne gospodarske zavode ter druge osebe javnega prava, če so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti, temveč le urejanje delovnega časa javnih uslužbencev v organih državne uprave (ministrstva, organi v sestavi ministrstva, vladne službe in upravne enote).

Splošno je delovni čas urejen v Zakonu o delovnih razmerjih, ki sodi v pristojnost Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, s posebnimi zakoni, ki sodijo v pristojnost resornih ministrstev, s kolektivnimi pogodbami, ki jih sklepajo sindikati in vlada oziroma resorna ministrstva ter s podzakonskimi predpisi. Razporeditev delovnega časa je lahko enakomerna, neenakomerna ali začasno prerazporejena. Za javne uslužbence v organih državne uprave možnost odrejanja neenakomerne razporeditve in začasne prerazporeditve polnega delovnega časa ter možnost organiziranja premakljivega začetka in konca delovnega časa ureja Uredba o delovnem času v organih državne uprave (Uradni list RS, št. 115/07). Na Ministrstvo za notranje zadeve prejemamo različne predloge za drugačno določitev premakljivega delovnega časa, tudi takšne, ki predlagajo ureditev delovnega časa ravno v nasprotni smeri, kot izhaja iz predloga št. 4464-161, in sicer v smeri splošne premaknitve premakljivega delovnega časa na bolj zgodnjo uro.

Delodajalec delovni čas lahko razporedi neenakomerno ali ga začasno prerazporedi zaradi narave ali organizacije dela oziroma potreb delovnega procesa ali potreb uporabnikov. V zvezi s predlogom št. 4464-161 za podaljšanje uradnih ur in za delo v soboto, pojasnjujemo tudi namen uradnih ur. Uradne ure so namenjene poslovanju z uporabniki - strankami in so eden izmed ključnih elementov poslovanja s strankami. Temeljna izhodišča in standarde minimalnega obsega poslovnega časa in uradnih ur določa Uredba o upravnem poslovanju (Uradni list RS, št. 20/05, 106/05, 30/06, 86/06, 32/07, 63/07, 115/07 (122/07 popr.), 31/08, 35/09, 58/10 in 101/10). Vprašanje nabora in razporeditve uradnih ur ni le organizacijsko-tehnično vprašanje, ampak je tudi instrument usmerjanja vlade pri delovanju javne uprave, pri čemer vlada stremi k uresničitvi svojih ciljev, tj. usmeritev javne uprave k uporabnikom, v smislu večje dostopnosti

uprave ljudem in v smeri strankam prijazne in dostopne javne uprave. Ni bistvenega pomena zgolj število uradnih ur in njihova razporeditev, ampak usklajenost uradnih ur med različnimi upravnimi organi, in sicer v razmerju do uporabnikov – strank. Hkrati so pri razporeditvi uradnih ur pomembni tudi narava dela in naloge organa, lokalne potrebe ali krajevni običaji.

Leta 2007 je stopila v veljavo Uredba o spremembah in dopolnitvah uredbe o upravnem poslovanju (Uradni list RS, št. 32/07), ki je takrat kot novost uvedla uradne ure upravnih enot in območnih enot tudi vsako prvo oziroma drugo soboto v mesecu, v kolikor pride prva sobota na državni praznik ali drug dela prost dan. Upravne enote so od leta 2007 dalje spremljale obisk oziroma število strank po upravnih enotah ob sredah po 17.00 uri in število strank ob delovnih sobotah. Ministrstvo je na podlagi zbranih podatkov, prejetih od upravnih enot, nato vsako leto opravilo obdelavo ključnih podatkov, pomembnih za zagotovitev učinkov uradnih ur. Osnovni podatki, ki so bili zbrani za potrebe analize, so bili: - število strank ob delovnih sobotah; - višina stroškov, nastalih zaradi dela ob sobotah; - število zaposlenih, ki so delali ob delovnih sobotah in - število strank po 17.00 uri na upravnih enotah, ki imajo uradne ure.

Po preučitvi gibanja podatkov o številu strank ter višini stroškov, nastalih ob delovnih sobotah na upravnih enotah, je bilo ugotovljeno, da je glede na vedno manjši obisk strank (gledano primerjalno med leti od 2007 do 2010), upoštevajoč dejstvo, da so stroški sobotnega dela, kljub zmanjševanju – prilagajanju s številom zaposlenih (na minimum, ki še omogoča opravljanje upravnih nalog na upravnih enotah ob delovnih sobotah, upoštevajoč vsakoletno zmanjševanje števila strank), še vedno visoki (takorekoč iz leta v leto višji), je Vlada RS decembra 2010 na svoji 111. redni seji sprejela spremembo Uredbe o upravnem poslovanju in ukinila delovne sobote. Splošna obveznost delovnih sobot v upravnih enotah se je ukinila zaradi zmanjšane povpraševanja strank po storitvah, povečanih materialnih stroških oziroma stroških poslovanja in zaostrene splošne javnofinančne situacije. Že pred tem je Vlada RS s spremembo Uredbe o upravnem poslovanju (Uradni list RS, št. 35/09) v maju 2009, iz istih razlogov, ukinila sobotno delo na območnih enotah DURS.

Še vedno pa Uredba o upravnem poslovanju omogoča, da predstojniki organov zaradi zadovoljitve povpraševanj po upravnih storitvah lahko organizirajo delo tudi ob sobotah. Odločitev o tem, ali je v določenih lokalnih okoljih izvajanje sobotnega dela potrebno, je prepuščena predstojnikom organov, ki morajo skrbno ugotoviti, kakšne so potrebe prebivalstva na območju njihove krajevne pristojnosti. Drugi odstavek 52. člena Uredbe o upravnem poslovanju namreč določa: »(2) Organi ali posamezne notranje organizacijske enote poslujejo tudi v soboto, če to zaradi izvajanja uradnih ur s strankami odredi predstojnik. Upravne enote ali njihove notranje organizacijske enote poslujejo v soboto, če tako odredi načelnik ali minister, pristojen za upravo. Šteje se, da je takšno poslovanje potrebno, če organ oziroma posamezna organizacijska enota organa v ostalih poslovnih dneh ne more zadostiti povečanemu interesu uporabnikov za opravo določene upravne storitve.«.

Nenazadnje pa je potrebno izpostaviti tudi dejstvo, da je delovni čas v državni upravi kot tudi v širšem javnem sektorju, v določenem delu že organiziran na način, da javni uslužbenci zagotavljajo storitve 24 ur na dan, in sicer v poklicih, kjer narava dela zahteva stalno prisotnost oziroma kjer narava dejavnosti zahteva kontinuirano zagotavljanje dela ali storitev (npr.: policisti, zdravstveni delavci, cariniki, pazniki, ...).

S spoštovanjem,

mag. Renata Zatler
DRŽAVNA SEKRETARKA